

LA OPINIÓN

PERIÓDICO DEMOCRÁTICO

Número suelto, 10 cént. : Saldrá los domingos : Trimestre, 1'50 ptas.

Los trabajos insertos en este periódico, se publican bajo la exclusiva responsabilidad de sus autores.

Redacción y Administración
PLAZA GANADO, 37

No se devuelven los originales

Política • Literatura • Artes • Ciencias • Teatros • Deportes • Anuncios

PER A EN JOSEP COMA

El nostre il·lustre amic en Josep Coma, al qual els joves de LA OPINIÓN li hem tingut sempre'l carinyós respecte degut als que, com ell, malgrat llur juvenesa, s'han fet un nom amb llur talent, en el número passat d'aquest mateix periòdic critica la nostra actuació en la vida col·lectiva d'aquesta vila. El senyor Coma mereix tots els nostres respectes, tota la nostra admiració i, per això mateix, creiem li semblaria un desaire si deixéssim de contestar les seves censures a la labor per nosaltres realitzada des d'aquesta fulla periodística.

Els que tem LA OPINIÓN som molt joves i som senzills; per això, convençuts de la nostra insuficiència, des del primer dia aquesta casa ha estat oberta per a tots aquells que, amb més talent i amb més experiència, podessin guiar-nos i podessin contribuir amb més eficàcia a l'obra cultural que a la premsa està confiada. Així, del que s'hagi dit des de la *Tribuna libre* o en les seccions de fóra (que és el mateix), nosaltres no'n som responsables. Des d'ella, tot-hom sab que hi han discutit homes de ben diverses opinions; tot-hom sab que, per a nosaltres, ha estat camp neutral on, serena i raonadament, cada un ha exposat la seva manera de pensar amb completa llibertat.

I anem al gra. LA OPINIÓN, diu vostè que fa mal fet en combatre als elements directores de la política comarcal, perquè's contribueix a accentuar el divorci existent d'aquests elements i els que priven en la nostra vila. Nosaltres no creiem pas haver contribuït a enfondir aquest perillós antagonisme; repassant la nostra col·lecció, no hem sabut veure-hi res que'ns acusi d'haver col·laborat a l'obra d'aïllament, de divorci, entre'ls diferents grups comarcals, els quals, per altra banda, estigui segur que, sense fer cap cabal del què podem dir nosaltres, i inspirant-se tant sols en les llurs conveniències, continuaran unint-se o dividint-se per a seguir us-defruitant la total representació d'aquest districte. Perquè aquí, entre nos, tots sabem els ideals que animen als més dels que's belluguen per a fer-nos la felicitat; tots sabem que, així als uns com als altres, sols els guia la vanitat d'exercir en tot el districte l'hegemonia que exerceixen en llurs localitats.

Diu vostè també que, «fent-se ressó dels que enyoren l'època en que mangonejaven, sembla que LA OPINIÓN enyori'ls temps d'un vell caciquisme,» i que «repetidament glorifica un caciquisme ja caigut.» Si això fos així, bé estarien les seves censures, senyor Coma; però LA OPINIÓN sembla que té ben demostrat que no sent enyoraments d'aquesta mena i que jamai ha glorificat al caciquisme, que si bé és vell no és caigut — com diu vostè —, puix en aquest districte i gracies a la «Lliga», segueix imperant avui com abans del moviment gloriós de Solidaritat Catalana. Avui, com ahir, la voluntat del nostre poble segueix a mercè dels que, mancats de pudor polític, cohibeixen la lliure emissió del vot i així veiem que en quasi totes les poblacions on se manifesta amb tota llibertat el pensament de la col·lectivitat és en aquelles on no hi priven els seus amics.

Aquí, en aquest districte, tots sabem que'l caciquisme subsisteix igual, exactament igual que abans, sols que abans tenia per capítosts a en Planas i Casals i a en Comas i Masferrer i avui ho són els elements directores de la «Lliga Regionalista». Aquí, en el nostre districte, no ha mort el caciquisme i ho devem precisament a la política oportunista dels regionalistes, que quan l'onada triomfant de Solidaritat feia trontollar el caciquisme centralista a tot Catalunya, aquí, ajuntats els vells i els nous cacics, votaven a en Girona, per a que'ls republicans (solidaris i anticaciquistes) no triomfessin. ¿Les recorda, senyor Coma, aquelles eleccions?

Fóra d'aquí no ho sabem què fan els regionalistes, però aquí tots sabem que a Llerona i a altres Llerones, on amb prou feines hi van periòdics escrits en català, la causa de Catalunya aconseguix la quasi total votació en totes les eleccions, com abans aconseguia igual triomf (?) la causa dels Comes i dels Planas i Casals, perquè són pobles esclaus del senyor, que en dies de lluita s'està al peu del col·legi electoral, menaçant a uns i promentent als altres.

Ja veu, doncs, com LA OPINIÓN, al combatre la política de la Lliga, no enyora ni glorifica cap caciquisme; ja veu com, en tot cas, al posar-se al costat del seu amic Torras, en la passada lluita electoral, ha seguit la tradició verament anticaciquista dels elements republicans.

I no cal pas que discutim la bondat que pot portar en sí'l famós article 29 de la llei electoral. Vostè mateix regoneix que no és, ni de molt, una cosa perfecta.

La campanya empresa per nosaltres per a evitar que'l Col·legi de segona ensenyança vagi a parar a mans d'uns frares, també mereix les seves censures; encara que aquestes, més que per a nosaltres, són per als «que arandonaren a l'inoblidable i meritíssim don Antoni Espí,» portant llurs fills a fóra per al flar ensenyament, i per als que, malgrat fer campanya contra'ls propòsits de l'Ajuntament, abandonen als mestres seglars, confiant l'educació de llurs fills als col·legis conventuals.

Del tot conformes en això, senyor Coma; però creient que no era aquest el moment més oportú per a tirar-nos en cara les nostres flaqueces, davant del perill i sense mirar als que teniem al nostre entorn, ens pronunciarem resoltament en contra de que l'ensenyament del batxillerat vagi a mans d'uns frares, del tot estranys a la nostra vida i a les nostres costums, precisament avui que arreu del món se despulla a l'escola de tota tendència i de tot fanatisme religiós. I consti que treballarem amb tots els nostres entusiasmes fins que l'Ajuntament es decideixi a votar una subvenció respectable per al sosteniment del Col·legi i consti també que, si això és seguir «la vella norma de fer política,» no'ns dol gens haver-ho fet, perquè que ho troba bé, vostè, que'l Col·legi de segona ensenyança vagi a mans d'uns religiosos? ¿No li sembla que Granollers, que sols per consums recauda prop de vint-i-cinc mil duros, pot i deu haver de distreure unes pessetes més i dignificar-se creant una Escola que siga digna del seu nom, per a que d'ella en surtin homes aptes i sòlidament preparats per a emprendre qualsevol carrera?...

I diu vostè que nosaltres, «amb l'il·lusió de fer labor republicana,» perdem el temps i que «abandonem i combatem l'obra de l'autonomia catalana.»

Això sí que'ns ha sorprès. ¿Com i quan LA OPINIÓN ha combatut les aspiracions de Catalunya, que és l'amor dels nostres amors? ¿Combatre a la «Lliga» i als seus electores — aquests mateixos electores que'ns varen robar l'acta de vostè, com després l'han robada a en Torras, per a donar-la als representants del centralisme — és fer campanya contra Catalunya? Nosaltres no creiem haver dit mai un sol mot despectiu per a cap dels que honradament lluiten per la personalitat de la nostra terra, perquè els que fem aquesta fulla, encara que en certs punts discrepem, no'ns «fem ressó dels que, mancats d'amors, han de fer-se una personalitat odiant els ideals dels altres,» sinó que és l'amor a la nostra vila i als ideals de Patria